

Průmkářiny

2. čtvrtletní expres

Prosinec 2011

MODERNIZACE VÝUKY SPŠ A VOŠ PÍSEK S PODPOROU POLYTECHNICKÉHO VZDĚLÁVÁNÍ MLÁDEŽE - CZ.1.07/1.1.10/01.0079
TENTO PROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDEM A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČESKÉ REPUBLIKY

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

OBSAH ČÍSLA

- Co se dělo?
- Literární rubrika

Redakce: třída B4.I + B3.I + B2.I

Počet výtisků: 150

Datum vydání: 19. prosince 2011

SPŠ a VOŠ Písek

Karla Čapka 402

397 11 Písek

Tel.: +420 382 214 805

Fax: +420 382 213 249

E-mail: sps@sps-pi.cz

ÚVOD

Veselé Vánoce a šťastný nový rok!

Veselé Vianoce a šťastný nový rok!

с Рождеством и с Новым годом!

Nollaig Shona agus Athbhliain faoi mhaise daoibh!

Gleðileg jól og farsælt komandi ár!

Buon Natale e Felice Anno Nuovo!

Καλά Χριστούγεννα και Ευτυχισμένο το Νέο Έτος!

Merry Christmas and Happy New Year!

Frohe Weihnachten und ein glückliches Neues Jahr!

Joyeux Noël et une Bonne et Heureuse Année!

Feliz Navidad y un Feliz Año Nuevo!

聖誕快樂，新年快樂！

K vánočnímu přání se připojuje rada Průmkařin.

CO SE DĚLO?

- 3. 11. 2011 – Městská knihovna Písek, třída C1.E
- 3. 11. 2011 – Prezentace Západočeské univerzity pro 4. ročníky
- 7. 11. 2011 – Burza středních škol – Discokomplex Družba, Písek
- 7. 11. 2011 – Den otevřených dveří SPŠ a VOŠ Písek
- 7. 11. 2011 – Filmové představení Lidice – 1. a 2. ročníky
- 8. 11. 2011 – Městská knihovna Písek, třída B1.I
- 9. 11. 2011 – Odborná exkurze Praha – CASABLANKA – datové sklady, třída B3.I
- 9. 11. 2011 – Arkáda Písek – třídy A1.E, B1.I
- 9. 11. 2011 – Burza středních škol – Strakonice
- 11. 11. 2011 – Třídní schůzky
- 11. 11. 2011 – I za zdí je život – ženská věznice ve Světlé nad Sázavou, třídy A2.S, C2.S, D2.S – Divadlo Pod čarou, Písek
- 17. 11. 2011 – Státní svátek
- 18. 11. 2011 – Ředitelské volno
- 23. 11. až 25. 11. 2011 – Vzdělání a řemeslo, Výstaviště, České Budějovice
- 24. 11. 2011 – Městská knihovna Písek, třída A1.E
- 25. 11. 2011 – Maturitní ples, Discokomplex Družba, třída B4.I
- 30. 11. 2011 – Exkurze – Památník bývalého koncentračního tábora v Mauthausenu, ARS Electronica center Linz – třída B2.I + zástupci ze třídy B4.I a žáci SOU Komenského Písek
- 2. 12. 2011 – Finálové setkání 5. ročníku soutěže školních časopisů a novin – Školní časopis roku 2011, Brno, zástupci redakční rady Průmkařin
- 6. 12. 2011 – Školní kolo matematické olympiády (kategorie A) pro žáky 3. a 4. ročníku
- 7. 12. 2011 – Arkáda Písek – třída A1.E, C1.E
- 9. 12. 2011 – Maturitní ples, Discokomplex Družba, třída A4.S
- 12. 12. 2011 – Den otevřených dveří SPŠ a VOŠ Písek
- 14. 12. 2011 – Arkáda Písek – třídy A1.E, C1.E
- 14. 12. 2011 – Sladovna Písek – třída A1.E
- 16. 12. 2011 – Sladovna Písek – třída B1.I
- 20. 12. 2011 – Okresní soud Písek – třída B1.I
- 20. 12. 2011 – Sladovna Písek – C1.E
- 20. 12. 2011 – „Vánoční besídka“ pro všechny pedagogické i nepedagogické pracovníky
- 21. a 22. 12. 2011 – Ředitelské volno
- 23. 12. 2011 až 2. 1. 2012 – Vánoční prázdniny

VZDĚLÁNÍ A ŘEMESLO 2011

Podzim je každoročně ve znamení prezentací středních škol a ani letos tomu nebylo jinak. Koncem listopadu proběhl na Výstavišti v Českých Budějovicích další ročník akce Vzdělání a řemeslo 2011 spojený s celou řadou doprovodných soutěží a pro naši Střední průmyslovou školu a Vyšší odbornou školu Písek to byl ročník opravdu velice úspěšný. Pavel Anděl (třída D3.S) soutěžil v zapojení bytové elektroinstalace, Miroslav Růžička (D3.S) a Lukáš Holek (D3.S) se pokusili o úspěch v soutěži Programátor PLC. Na medailové pozice zaútočil i Pavel Duda (třída A3.S) a Jiří Kinkor (A3.S), který nakonec vybojoval 2. místo v programování CNC. Největší úspěch zaznamenal svým 1. místem Vlastimil Labský ze třídy A4.S v soutěži v programování procesorů PIC. Všem našim úspěšným žákům blahopřejeme a děkujeme těm, kteří po celé tři dny obětavě pomáhali pedagogům reprezentovat školu.

Mgr. Milan Janoušek, vedoucí odborné skupiny praktického vyučování

A naši učitelé a žáci opravdu výborně reprezentovali školu nejen po stránce odborné, ale i umělecké.

ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU 2011

Vyhlášení soutěže se konalo v pátek 2. prosince v areálu Střední školy polytechnické v Brně. Zástupci naší redakční rady Průmkařiny, Roman Svoboda, Filip Svoboda, Tomáš Čapek a samozřejmě paní Mgr. Klavíková, se společně se zástupci Gymnázia Písek vydali na cestu již v brzkých ranních hodinách. Cesta byla dlouhá, chvíli jsme si povídali, a když už nám došla témata, dospávali jsme brzké ranní vstávání. V Brně nastal jediný problém celého dne, a to že jsme zjistili, že náš pan řidič nemá mapu ani GPS navigaci. Nezbyvalo nám nic jiného, než se ptát zdejších chodců, přičemž pikantní bylo, že se 9 z 10 chodců právě do města přistěhovalo a o polytechnické škole nemělo tušení. Nakonec jsme místo konání našli a těšili se na vyhlášení výsledků. Po prohlédnutí časopisů jsme vyslechli úvodní řeč a rozešli se získat nové zkušenosti v nabízených workshopech – např. práce s fotografií, grafika časopisu, reklama a další. Následně byli slavnostně vyhlášeni vítězové. Náš časopis bohužel v letošním celorepublikovém kole nezískal žádné „medailové“ ocenění. Mírně zklamáni, ale plni nových nápadů jsme se tedy vypravili zpět v odpoledních hodinách zpět do Písku.

Tomáš Čapek, B2.I

Zleva zástupci redakční rady Průmkařin – Tomáš Čapek, Filip Svoboda, Roman Svoboda a redaktori školního časopisu Šejkr Gymnázia Písek

STUDENTI V RAKOUSKU

Přišel 30. listopad a s ním i dlouho plánovaný výlet třídy B2.I písecké průmyslovky do Rakouska. Už časně zrána početná výprava nabrala směr Linec.

První zastávkou byl koncentrační tábor Mauthausen. Já osobně návštěvu takového místa podporuji, týká se to historie, na kterou by se nemělo zapomenout. Každý by se měl dozvědět, jaké hrůzy se tam odehrávaly a následně žít s tím, že se to nesmí opakovat. Český mluvící průvodkyně nás vybavila vysílačkami, se kterými byly zpočátku velké technické problémy, ale nakonec nám usnadnily vnímání celého výkladu. To bylo velmi zajímavé, neboť nám tato technická pomůcka usnadnila průzkum vymrzlého areálu.

Poté nás čekal přesun do nedalekého Lince, kde byla připravena prohlídka ARS Electronica Center. Celý objekt nás zaujal už z dálky svou architektonickou výjimečností. A to jsme nevěděli, co nás čeká uvnitř. Nejenže jsme zde našli nejnovější vymoženosti, ať už v podobě robotů nebo špičkové produkce 3D obrazu, ale hlavně nebyl problém nám cokoliv zapůjčit a ihned vyzkoušet. Byli jsme tak součástí toho všeho, každý si vybral, co se mu líbilo, a patřičně si s tím vyhrál. Nejednomu z nás po celou dobu „testování“ svítila očka jako pod vánočním stromkem.

Tím se dostávám k poslední části našeho dobrodružství, kterou představoval přesun do samotného centra Lince. Už byl podvečer, začínalo se stmívat a vyzdobený střed města se stával rájem na zemi. Poprvé na nás tak dýchlá nefalšovaná atmosféra Vánoc. Dost možná i lepší než nás ještě čeká, přece jen nezačal ani prosinec, a tak nebyl z lidí cítit stres ze shánění dáreků a všeho, co k tomu patří. Ve zbylém čase jsme se různě rozutekli, jedni se hnali za nákupy, jiní zase postávali a vnímali tu krásu okamžiku. Jedno jsme však měli společné, celodenní únava nás navedla k myšlenkám návratu domů. Nečekali jsme dlouho a jako mávnutím proutku jsme se během chvilky ocitli v autobuse a jeli zpět. Myslím, že se exkurze vydařila a každý „si přišel na své“.

Ondřej Hlavín, B2.I

Společná fotka žáků SPŠ a VOŠ Písek a SOU Komenského Písek

A1.E V KNIHOVNĚ

Tradiční exkurzí pro první ročníky Střední průmyslové školy a Vyšší odborné školy v Písku v rámci obvyklé výuky předmětu Český jazyk a literatura bývá podzimní návštěva Městské knihovny v Písku. Ne ve školní třídě, ale u píseckého morového sloupu, který stojí přímo naproti knihovně, se sešla naše třída už v osm hodin ráno. V první části

návštěvy jsme se pohodlně usadili v klubovně, kde nás přivítala knihovnice paní Marková a dozvěděli jsme se od ní zajímavosti o historii knihovny, o jejím založení v roce 1841 a také jsme zhlédli krátký dokumentární film o vzniku faksimile Vyšehradského kodexu. Ve druhé části jsme si prohlédli jednotlivá oddělení, např. hudební, kde jsme viděli CD nebo staré gramofonové desky, oddělení pro dospělé a pro děti a také studovnu. Nám osobně se tato exkurze líbila a určitě to nebyla ztráta času.

Josef Housar, Jan Čítek – A1.E

MATEMATIKA A NOVÝ ŠKOLNÍ ROK NA SPŠ A VOŠ PÍSEK

S počátkem nového školního roku jsme se na naší škole pustili opět aktivně do počítání a řešení matematických „mozkolamů“. Ještě jsme se nestačili ve škole ani rozkoukat a už se pouštíme do řešení matematických soutěží.

Od října žáci opět řeší školní soutěž Matematický maraton v rámci projektu OP VK. Tato soutěž úspěšně navázala i letos na předchozí ročníky. Každý měsíc si musí soutěžící poradit s příklady různých typů a rozličné obtížnosti. Nejlepší řešitelé jsou odměněni diplomem a v závěrečném hodnocení i zajímavými cenami.

Na přelomu září a října probíhalo nominační kolo Logické olympiády. Tuto soutěž pořádá Mensa České republiky. Soutěž je založena na logických úlohách, jejichž řešení vyžaduje samostatný a kreativní přístup. Nerozhodují naučené znalosti, ale schopnost samostatného uvažování a pohotového rozhodování. Naši žáci se této soutěže zúčastňují od jejího počátku. Letos se ze školy přihlásilo 34 žáků. Do krajského kola postoupil Marek Polívka z třídy B2.I.

V říjnu začali žáci řešit domácí kola Matematické olympiády. Dne 6. 12. 2011 proběhlo školní kolo kategorie A. Doufáme, že v této prestižní soutěži budou naši studenti opět úspěšní jako v minulých letech, kdy se pravidelně objevují mezi úspěšnými řešiteli krajského kola.

Mgr. Olga Procházková, učitelka matematiky a výpočetní techniky

SPORTOVNÍ DEN

Máme tu začátek školního roku 2011/2012 a s ním přichází i sportovní den, který se letos konal 2. září. Naše škola pořádá tuto sportovní akci dvakrát do roka, jednou na začátku a podruhé na konci školního roku. Tohoto pro někoho zábavného „vyžití“ se zúčastnilo dvanáct tříd. Ale my žáci jsme nebyli jedinými zúčastněnými. I naši učitelé se podíleli, tentokrát v roli rozhodčích.

Já, Martina a Standa jsme si jako obvykle vybrali hru zvanou ringo. V této hře mezi sebou soupeří tři hráči na každé straně a házejí si dva „kroužky“. Jako reprezentanti třídy B3.I jsme se „bili“, co nejvíce to šlo. Při prvním turnaji s nevýhodou svítícího slunce do očí se nám povedlo zvítězit. I při dalších a dalších soubojích jsme vítězili, občas s malou šancí na pokračování, ale přece jenom soupeř šanci nedostal. A když přišlo ono vysněné finále, nastoupili proti nám hoši ze čtvrtého ročníku a ti nás nakonec zdolali.

V ringu jsme sice stáli na stupních vítězů, ale u ostatních disciplín to bohužel nebylo tak nadějně jako naše představy. Jen při letmém pohledu na tým volejbalistů nevypadalo nic nadějně a o týmu basketbalistů raději pomlčíme. Je pravda, že to vše nebyl úplný konec. Ale i snaha se přece cení. Zato našim soupeřům se dařilo. Při přetahování provazem se „rvali“ zuby nehty o vítězství. Někteří se váleli po zemi a stále se snažili, bohužel soupeř měl větší vervu a sílu. U letošního turnaje v kopané, tedy dá-li se tomu říci kopaná, když jeden kope a druhý chytá, si náš „mančaft“ příliš dobře nevedl. Byla tam viditelná šance, avšak „gólman“ soupeře měl jistou intuici a míč chytil.

Po skončení všech disciplín a spočítání všech zraněných se jen vyčkávalo na vyhlášení výsledků. Sice se naše třída neobjevila na žádném „stupínku“ vítězů, ale nebyla ani poslední. Důležité je, že se zúčastnila.

Zdeňka Müllerová, B3.I

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ NA SPŠ A VOŠ PÍSEK

Dne 7. 11. 2011 se na naší Střední průmyslové škole a Vyšší odborné škole v Písku konal Den otevřených dveří. Všichni jsme ráno šli do školy s velkým očekáváním, kolik nás asi navštíví budoucích spolužáků. Díky společenskému oblečení žáků i vyučujících jsme všichni poznali, že se dnes nejedná o běžný den. V důsledku toho na mě dýchala taková zvláštní a nepopsatelná atmosféra.

Žáci prvních a druhých ročníků měli tento den na programu kino a žáci ze čtvrtého ročníku měli studijní volno. Tím pádem všechno ostatní zbylo na nás, žáky třetího ročníku. Já osobně jsem měla za úkol být v přednáškovém sále, kde jsme podávali informace o studiu budoucím žákům a jejich rodičům. Ostatní žáci byli rozmístěni různě po škole. Někteří vítali přicházející u vchodových dveří, někteří pracovali v dílnách a jiní byli rozmístěni po celé škole v učebnách a pomáhali při organizaci soutěží pro budoucí studenty. Všichni jsme byli nervózní, protože právě na nás bylo, abychom přesvědčili uchazeče o studium, aby se rozhodli právě pro naši školu.

V 9 hodin pomalu začali chodit první návštěvníci. Vždy jsme odpověděli na všechny otázky a nabídli informační letáčky o studiu. Před půl desátou se v přednáškovém sále začali shromažďovat zájemci, kteří chtěli slyšet proslov paní ředitelky, popřípadě jí položit nějaké dotazy. V době proslovu byl přednáškový sál zaplněn. To byl však bohužel vrchol celého dne. Od té doby skoro nikdo nepřišel. Seděli jsme v sále sami, povídali si a čekali. Sem tam, asi tak v desetiminutových intervalech, do přednáškového sálu zavítal některý ze zájemců o studium. Všude jinde to bylo stejné. Škola zela prázdnotou. Před půl jednou nás přišla vystřídat druhá skupinka „informátorů“. Nebudu předstírat, že to pro nás nebylo vysvobození. Všichni jsme se shodli, že jsme očekávali mnohem více zájemců a byli jsme zklamaní.

Co říci na závěr? Snad jen, že budeme doufat, že se pro naši školu rozhodne více studentů, než jen ti, kteří se na Den otevřených dveří přišli podívat. Jsem si jista, že naše škola s otevřenou náručí přivítá všechny uchazeče o studium, ať už na oboru elektrotechnika nebo informační technologie.

Lucie Veisheiplová, B3.I

VÝSTAVA „VÍTĚZNÝ BOJ ČS. LETCŮ A PARADESANTNÍ BRIGÁDY“

Součástí doprovodného programu nedávných oslav 70. výročí založení písecké Střední průmyslové školy a Vyšší odborné školy byla také výstava dokumentující na několika desítkách prezentačních panelů osudy československých letců na východní frontě během 2. světové války. Výstavu garantovalo Sdružení zahraničních letců – východ, jehož zástupci a váleční veteráni plk. Štefka a plk. Ing. Ghbur byli poslední den výstavy osobně přítomni a poskytli zájemcům informace o leteckých bojích na východní frontě.

Mnohé možná překvapilo, že zřízení letecké jednotky v tehdejším Sovětském svazu iniciovala londýnská exilová vláda a u jejích počátků stálo dvacet československých letců z Velké Británie, kteří se s velkými obtížemi vzdušnou cestou dostali na východní frontu. Tady pak od roku 1943 zajišťovali výcvik válečných pilotů a sami se též zúčastňovali bojů. Součástí jejich úkolů byla také náročná pomoc Slovenskému národnímu povstání, pro které zajišťovali bojovou podporu a zásobování.

Vernisáž výstavy proběhla již týden před hlavními dny oslav a během tohoto týdne ji měly možnost zhlédnout desítky žáků píseckých základních a středních škol. Závěrečného dne se zúčastnili také mnozí členové píseckého Svazu bojovníků za svobodu.

PhDr. Josef Havlan, učitel humanitních předmětů a praktických cvičení

Zleva: plk. Ing. Ghbur a plk. Štefka

„RŮZNÉ GENERACE, STEJNÁ ŠKOLA“

Expozici s tímto názvem je možno zhlédnout až do 24. prosince v Malé galerii písecké Sladovny. Nápad realizovat výstavu fotografií přišel velmi spontánně při vydávání almanachu a následně školního časopisu Průmkařiny. Sborník přináší informace z historie a současnosti školy, řadu studentských vzpomínek a obrazovou přílohu. Sebrané fotomateriály převyšovaly kapacitní možnosti almanachu, a tak čtvrtletně vydávaný školní časopis tentokrát posloužil jako jeho fotopříloha.

Ani Průmkařiny však nepojaly nashromážděné materiály, a tak se zrodila myšlenka panelové výstavy.

S laskavým svolením Sladovny putovaly její panely do prostor školy. A protože byla výstava úspěšná, pracovníci Sladovny vyšli škole vstříc podruhé a panely se do Sladovny nevracely prázdné, ale zaplněné.

V expozici najdeme historii školní budovy v obraze (zajímavé jsou letecké snímky), učitelský sbor v proměnách času (fotografie nejstarších členů pedagogických pracovníků – ředitel Pleskot, zvaný Kulička; Kuzma Kirjuškin; legendární profesor Vodička, zvaný Sapér; profesor Náhlík; profesorka Holečková; ředitel Pertlíček, ředitel Urban... a nedávných a současných pracovníků SPŠ a VOŠ v čele s řediteli Ing. Molkupem, Ing. Horažďovským a současnou ředitelkou Ing. Kábovou). Nechybí ukázky starých i nových pozvánek na maturitní plesy a na časté srazy absolventů, nalezneme zde fotodokumentaci technického zázemí školy, její současnosti, sportovních, společenských a mimoškolních aktivit (studenti v zahraničí, sportovní den, společenský život). Zajímavý je panel Čas plyne, vzpomínky zůstanou, na kterém je zachycena zájmová činnost studentů, k vidění jsou nejstarší a nejnovější tabula a fotografie z maturitních plesů. Panel, který je věnován samotnému almanachu a pamětní minci, jistě mnohé naláká svými ukázkami, úryvky ze vzpomínek žáků a učitelů a výňatky ze jmenných seznamů absolventů. SPŠ a VOŠ zde připojuje i tichou vzpomínku na nešťastný osud pana Karla Novotného, studenta průmyslovky z roku 1966, který souhrou zlých náhod přišel předčasně o život v době svého studia. Další vzpomínkový panel nese název Návraty absolventů. Za 70 let jich úspěšně prošlo školou neuvěřitelných 8 084. Čestné místo zaujímají plochy určené pro školní časopis Průmkařiny a širokou mediální propagaci školy pod názvem Psali o nás v tisku. Výstavní prostor není zaplněn pouze panely. Druhou část plochy vyplnily současné plakáty k aktuálním plesům školy a především fotografie z oslav výročí školy. Oslav se účastnila řada významných jihočeských a píseckých osobností, mnoho absolventů, studentů, rodičů, pedagogů či jiných přátel školy. Vystavená fotodokumentace letošních oslav poukazuje na fakt, že SPŠ a VOŠ Písek má stále velkou skupinu svých příznivců a že její absolventi se do své alma mater rádi vrací.

Doufejme, že ten, kdo zavítá do Sladovny, si příjemně zavzpomíná a bude mile překvapen, jak se SPŠ a VOŠ úspěšně zapsala a stále zapisuje do dějin píseckého školství.

RÁNA OSUDU Z ČISTÉHO NEBE

Naši školu absolvovalo v průběhu 70 let celkem 8 084 studentů. V almanachu vydaném k příležitosti výročí školy najdeme všechna jména úspěšných studentů, která tak budou jednou provždy napsaná černá na bílém.

Jedno jméno tu ale nenajdeme nikdy, přestože si jeho nositele tolik lidí pamatuje a s naší školou byl neodmyslitelně spjat. Jedná se o Karla Novotného, jehož studium a mladý život byl shodou okolností předčasně ukončen. Dne 10. 10. 1966 přišla rána osudu z čistého nebe. A v tomto případě do slova a do písmene.

Přátelský, oblíbený a společenský, tehdy devatenáctiletý kluk studoval ve druhém ročníku SPŠ. Původně se dle tehdejší tradice nejprve vyučil a byl ohodnocen jako nejlepší učeň Jihočeského kraje, což ho povzbudilo k dalšímu studiu, a proto se vydal na naši školu. Tahle volba se mu ale bohužel stala osudnou.

Kája Novotný byl všemi vyhledávaný a kamarádský student, který měl stejné záliby jako všichni ostatní. V rámci povinné spolupráce studentstva se zemědělci se vydal na bramborovou brigádu. Jeho bratr, pan Jiří Novotný (taktéž absolvent naší školy) vzpomíná, že Karel zpočátku ještě řešil, zda vůbec pojede. Neměl rád profesora, který je měl doprovázet, a tak zvažoval svoji účast. Nakonec byl však dozor na poslední chvíli vyměněn, a tak souhra náhod rozdala karty. Karel Novotný se rozhodl odjet a brigádu si se svými spolužáky užít. V neděli večer spolu se svým mladším bratrem Jirkou spřádal plány a těšil se na nadcházející týden. V noci pak zničehonic spadla váza s květinou v jejich pokoji, což bylo zřejmě jakousi předzvěstí zlé události. V pondělí ráno oba chlapci odjízďeli na brigádu – starší Kája Novotný do Zdíkova a do nedaleké Masákovy Lhoty, kde měla jeho skupina pracovat. Mladší Jiří odjel se svou školou do Chřešřovic. Okolo půl druhé odpoledne přichází varovné znamení podruhé. Jiří Novotný je jakoby zastaven silným tušením a nemůže pracovat. A přesně v tuto dobu se strhne v Masákově Lhotě prudký déšť a bouřka, což 10. října není obvyklé. Polovina studentů se schová pod valníkem a druhá část hledá úkryt v nedalekém lese. Pod jedním stromem najde útočiště Karel Novotný. V tom okamžiku uhodí blesk, ozve se rána a Karel Novotný padá k zemi. Následuje rychlá smrt. Kamarádi nevěřičně přihlížejí tragédii a Karlův nejlepší přítel Bohuslav Škrna se pokouší o pomoc. Vezme nešťastníka do náruče, ale vidí, že veškerá snaha je marná. Právě vyhasl jeden mladý život. Karel Novotný už nikdy nespátří nikoho ze svých blízkých. Obrovské neštěstí má nekonečný rozměr, rodina zemřelého přijde o staršího syna a nadosmrti ji to poznamená. Po bratrovi zbyde panu Jiřímu jen bolestná vzpomínka a bratrovy hodinky s koženým řemínkem a ohořelým ciferníkem s chromem roztaveným na uhel. Tragédie se podepíše i na ostatních spolužácích, absolventech ze školního roku 1968/69, kteří budou již do konce života na svého zemřelého druha s úctou a láskou vzpomínat. Tichou vzpomínku na pana Karla Novotného připojuje i SPŠ a VOŠ Písek.

Doufejme, že k podobným tragédiím již nikdy nedojde.

PROČ JSEM SI VYBRAL SPŠ A VOŠ PÍSEK

Už na základní škole jsem se rozmýšlel, jestli půjdu na Gymnázium ve Strakonících nebo na Střední průmyslovou školu v Písku. Nakonec jsem se rozhodl pro průmyslovku, protože mě baví práce na počítači a vše okolo něj.

Když nastalo podávání přihlášek, dal jsem si jen dvě ze tří. Jednu na obor Informační technologie a druhou na obor Elektrotechnika. Přijali mě na oba. Po delším rozmýšlení jsem se rozhodl pro Informatiku.

Do nové školy jsem se hodně těšil, ačkoliv jsem věděl, že tu bude hodně učení. Také jsem se těšil na učitele, že budou lepší než na základní škole a na nové spolužáky. Jsem rád, že jsem si vybral tuto školu a nešel na gympl, i když se mi ho bývalí učitelé snažili vnutit. Jezdím sice každý den z Volyně do Písku, ale vím, že tato škola byla správná volba.

Martin Frk, B1.I

Když jsem se v deváté třídě rozhodoval, na které školy pošlu přihlášky, hned jsem věděl, že dvě půjdu na SPŠ a VOŠ Písek. Třetí přihlášku jsem podal na gymnázium. Chtěl jsem se dostat do třídy Informační technologie, protože mě vždy zajímala práce s počítačem.

Do nové školy jsem se těšil na odborné předměty a nové spolužáky, se kterými bych si mohl rozumět. Předtím, než jsem nastoupil do nové školy, jsem měl trochu strach z nového neznámého prostředí a učitelů. Vše dopadlo lépe, než jsem čekal. Po prvních dnech strach a stres zmizely a mezi spolužáky jsem si našel nové přátele. Na této škole se mi líbí. Zatím.

Lukáš Doležal, B1.I

Když jsem byl v sedmé třídě, začal jsem uvažovat o tom, na jakou střední školu se budu hlásit. Přemýšlel jsem, která škola by pro mě byla nejvhodnější a která by mě bavila. Nakonec mi z výběru zbyly dvě školy. Průmyslovka nebo gymnázium. Po dlouhém rozhodování jsem dospěl k názoru, že Střední průmyslová škola v Písku pro mě bude lepší, protože tam je obor Informační technologie a práce s počítačem je můj dlouholetý koníček. Po odevzdání přihlášky jsem už jen bedlivě vyčkával na dopis či telefonát. Jednoho dne mi zavolala paní ředitelka, že jsem splnil všechny podmínky pro přijetí, a protože se tento rok nedělaly přijímací zkoušky, byl jsem okamžitě přijat. Měl jsem obrovskou radost. Jelikož bylo druhé pololetí deváté třídy velice nudné, nemohl jsem se dočkat, až do nové školy nastoupím. Dlouho očekávaný den přišel a já už jsem seděl v lavici mé nové školy, do které mám chodit další čtyři roky. První dojem působil velmi uspokojivě, a i když sem chodím jen pár dní, můžu říct, že je to škola, která mi absolutně vyhovuje, a doufám, že mě nezklame.

Luboš Braun, B1.I

SLAVÍME SILVESTRA

Svatý Silvestr, jehož jméno se stalo symbolem posledního dne v roce, byl kněz, který přežil pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána, se stal r. 314 papežem. Svátý Silvestr je patronem domácích zvířat a dobré úrody. Je zobrazován v papežském rouše s berlou, jeho dalšími atributy jsou kniha, mušle, býk. O Silvestrovi se dochovalo několik legend. Podle jedné z nich chtěla Helena, císařova matka, vést svého syna k židovství, když už se mezitím stal křesťanem. Nato došlo mezi Silvestrem a dvanácti rabíny k hádce, při níž překonal křesťan Silvestr nejprve 11 rabínů.

Konkrétních zpráv o Silvestrově životě se ale dochovalo velice málo. Silvestr je jedním z prvních uctívaných světců, jehož kult se rozšířil do celé Evropy.

Jeho svátek se slaví už od 5. století. Kdysi se jeho svátek nespojoval se žádnými oslavami.

Silvestrovska noc získala na významu, až když se v průběhu 16. století ve většině křesťanských zemí ustálil kalendář gregoriánský a počátek nového roku na 1. lednu. Lidé navštěvovali kostel, děkovali za dobré prožití uplynulého roku a modlili se za dobrý průběh nového. Veselí a zvyky z pohanských dob však církve nepodporovala.

Teprve rozvoj ekonomiky a vědy v 19. století, který předznamenal příchod „nového zlatého věku“, dodal silvestrovske noci větší význam. Společnost bohatla a v očekávání ještě lepšího roku slavila Silvestra stále veseleji a okázaleji, s množstvím pokrmů a nápojů.

Nejznámější zvyky:

- Přes silvestrovskou noc nesměla hospodyně nechat sušit prádlo, znamenalo to nebezpečí smrti někoho z rodiny v nadcházejícím roce.
- Ten člen rodiny, který vstal tento den z postele nejpozději, byl vystaven posměchu.
- Jíst o půlnoci ovar a křen s jablky znamenalo štěstí.
- Na venkově choďovaly o silvestrovske noci po staveních tzv. ometačky – staré chudé ženy oblečené v černém a s hlavou zavázanou bílým šátkem tak, aby vpředu vybíhala nad čelo stříška. Třikrát zaklepaly, vešly do stavení a bez jediného slůvka přistoupily k plotně a třikrát ji ometly se slovy: „Ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého.“ Tím se mělo zabránit, aby na plotnu přišlo v novém roce něco nezdravého. Nakonec popřály hospodáři šťastný nový rok a poprosily o almužnu.
- Konec starého roku a začátek nového provázal vždy a všude přípitek s přáním zdraví a štěstí. Tak činili lidé nezávisle na čase, majetku a víře.

Poznámka redakce:

A proto o Silvestru s alkoholem mírně, petardy nestřílejte na sebe, ale do vzduchu.

A vzpomeňte si, proč se tento svátek vlastně slaví!

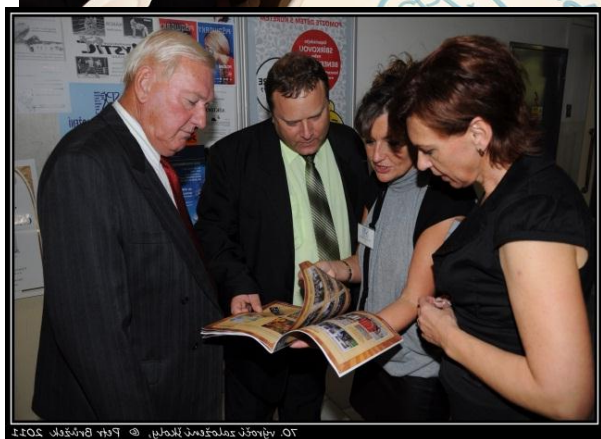
PŘÍJEMNÉHO SILVESTRA!

Roman Svoboda, B4.I

ZÁVĚR

Na úplný závěr tohoto čísla jsme pro vás připravili malou „fotochutnávku“ z oslav 70. výročí založení SPŠ a VOŠ Písek, které se konaly 22. 10. 2011. Ti z vás, kteří se oslav zúčastnili, mohou zavzpomínat. A kdo seděl doma, může litovat – o takovou atmosféru přišel!

SKUPINA ČEZ

NAŠE ŠKOLA PATŘÍ MEZI PARTNERSKÉ STŘEDNÍ ŠKOLY PODPOROVANÉ SKUPINOU ČEZ